

Ne, maestro

Jiří Korn

On: Jste připravena, slečno?

Ona: Ano, maestro.

On: Soustředte se, uvolnit a něžně...

On: Fis..., A, E...,

Dé, E, Fis..., nezývat mi tu ...

Ona: Promiňte...

On: Gé..., Há, Fis...,

Gé, A, Há..., nejste bez citu...

On: Váš talent je protkán i vášní,
zní teď ve mně ozvěnou,
cítím duši spřízněnou,
jste prudká, jste sladká, jste zvláštní,
vzlet i kázeň, žár i mráz,
decrescendo, prosím Vás.
Dolce, vibrato a dál...,
krásné, jak sám bych to hrál.

On: Smím?

Ona: Smíte...

On: Snad říct...

Ona: A, tak...

On: Že vy jste... talent na druhou.

Snad i víc..., zajisté... i mou zásluhou...

Ona: Ano.

On: Ten vklad můj však stokrát se vrátí,
průzračný Váš flažolet, hrát mne bude mnoho let,
když vidím Vás na housle hráti,
cítím jasně jedno jen, Vy jste prostě fenomén.
Pouhých pár lekcí a pak...
sama jste maestro, já žák.

On: Skvěle..., tak přijdete zase pozítří, slečno?

Ona: Ne, maestro.

On: Tak, ve středu?

Ona: Ne, maestro.

On: Ale proč? Chcete snad zahodit svůj talent?

Ona: Ne, maestro.

On: Tak proč? Proč nepřijdete?

Ona: Protože... už od Vás nikdy neodejdu.